

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 6.Pf.20.660/2023/5.

A felperesek:

I.r. felperes I. rendű

I.r. felperes címe

II.r. felperes II. rendű

II.r. felperes címe

III.r. felperes III. rendű

III.r. felperes címe

IV. r. felperes IV. rendű

IV.r. felperes címe

V.r. felperes V. rendű

V.r. felperes címe

VI. r. felperes VI. rendű

VI.r. felperes címe

A felperesek képviselője:

dr. Makó András egyéni ügyvéd az I-VI. rendű felperesek képviselőjében

ügyvéd címe

Az alperesek:

I.r. alperes I. rendű

II.r. alperes II. rendű

II.r. alperes címe.

Az alperesek képviselője:

dr. Fiatal Éva kamarai jogtanácsos az I. rendű alperes képviselőjében

képviselő címe

dr. Erdős Viktor kamarai jogtanácsos a II. rendű alperes képviselőjében

II.r. alperes címe.

A per tárgya: közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 39.P.21.938/2022/34. számú ítélet

A fellebbezést benyújtó fél: I., III. és V. rendű felperes (37. számú fellebbezés)

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az I. r. felperest, hogy 15.000 (tizenötezer) forint, a II. r. felperest, hogy 2.000 (kétezer) forint és az V. r. felperest, hogy 5.000 (ötezer) forint másodfokú perköltséget 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek.

Kötelezi az V. rendű felperest, hogy 60 napon belül fizessen meg az államnak 15.500. (tizenötezer-ötszáz) forint fellebbezési illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára.

Az I. és a II. rendű felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 30.000 (harmincezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság az ítéletével elutasította az I., a II. és az V. rendű felperesek közhatalom gyakorlásával okozott kár megtérítése iránti a keresetét. Kötelezte az I. r. felperest, hogy 597.379 forint, a II. r. felperest, hogy 86.891 forint, és az V. r. felperest, hogy 81.461 forint perköltséget 15 napon belül alperesenként külön-külön fizessenek meg az alpereseknek. Felhívta az V. r. felperest, hogy az állam javára az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételi számlára az esedékesség napjáig fizessen be 112.500 forint illetéket. Tájékoztatja az illetékfizetésre kötelezett V. r. felperest, hogy a fizetendő illeték az ítélet jogerőre emelkedését követő hatvanadik napon válik esedékessé. Megállapította, hogy 945.000 forint illetéket az állam visel.

[2] Ítélete indokolásának a perköltség viselésére vonatkozó részében kifejtette, hogy a pervesztes felperesek a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelesek az I. és a II. rendű alperesek perköltségének a megfizetésére. Rögzítette, hogy az alpereseket képviselő kamarai jogtanácsosok munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (R.) 4. § (1) bekezdésének a) pontja, valamint 3. § (2) bekezdésének a) és b) pontja alapján határozta meg. Erre tekintettel alperesenként – személyenként külön-külön – az I. rendű felperes esetében a 16.256.350 forint összegű pertárgyértékre tekintettel 597.379 forint összegben, a II. rendű felperes esetében a 2.282.000 forint összegű pertárgyértékre figyelemmel 86.891 forint összegben, míg az V. rendű felperes esetében a 2.183.740 forint összegű pertárgyértékre figyelemmel 81.461 forint összegben határozta meg az ügyvédi munkadíj összegét.

[3] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdésének c) pontja alapján a le nem rótt illeték megfizetésére a Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte az V. rendű alperest, a 2.183.740 forint összegű pertárgyértékre figyelemmel 112.500 forint összegben. Az I. és a II. rendű felperesek teljes személyes költségmentességére figyelemmel az általuk le nem rótt 825.000 forint és 120.000 forint illeték viseléséről akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

[4] Tájékoztatta az illetékfizetésre kötelezett V. rendű felperest, hogy az állami adó- és vámhatóság illetékbevételei számlájának száma: 10032000-01070044-09060018, az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I., a II. és az V. rendű felperesek nyújtottak be fellebbezést, amelyben elsődlegesen az őket terhelő perköltség, valamint az V. rendű felperest terhelő eljárási illeték teljes összegének az elengedését kérték, másodlagosan pedig a perköltség és az illeték összegének 10 %-ra történő mérséklését.

[6] Fellebbezésükben előadták, hogy a perben tartott két tárgyalás mindösszesen három órát tartott, azokon bizonyítás lefolytatásra nem került sor, mert a keresetet a perben érvényesített követelés elévülése miatt utasította el az elsőfokú bíróság. Kifejtették, hogy számukra jelentős kárt okozó bűncselekmény áldozatai, ezért a perindítás önhibájukon kívül súlyos anyagi terhet jelentett a számukra. Előadták jövedelmi és családi körülményeiket annak igazolásra, hogy a perköltség megfizetése veszélyezteti a mindennapi megélhetésüket. Kifejtették azt is, hogy az ügyvédi munkadíjak összege túlzó és súlyosan alaptalan az alpereseket képviselő kamarai jogtanácsosok elsőfokú eljárásban kifejtett tevékenységéhez képest, figyelemmel arra is, hogy a rászorulóknak részére kirendelt ügyvéd óradíja 6.000 forint.

[7] Az I. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, másodfokú perköltséget nem számított fel. Kifejtette, hogy a felperesek nem igazolták a személyi körülményeikre vonatkozó állításaikat, az illeték mérséklésére pedig nincs jogszabályi lehetőség. Utalt arra is, hogy a részére perköltségként megítélt kamarai jogtanácsosi munkadíj nem eltúlzott, az arányban áll a jogi képviselője elsőfokú eljárásban kifejtett tevékenységével.

[8] A II. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmében szintén az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Kérte továbbá, hogy a másodfokú bíróság kötelezze a felpereseket másodfokú perköltségként a R. alapján számított jogtanácsosi munkadíj megfizetésre. Hivatkozott arra, hogy a felpereseket terhelő illeték elengedésére és mérséklésére nincs jogszabályi lehetőség. Rámutatott, hogy a pereszes felpereseknek a

perköltséget és az illetéket a Pp. 83. § (1) bekezdése, illetve 101. és 102. §-a alapján viselniük kell, tekintet nélkül – az egyébként nem igazolt – személyi körülményeikre. Kifejtette, hogy az elsőfokú eljárás során a részére megállapított kamarai jogtanácsosi munkadíj a R 4. § (1) bekezdése alapján alkalmazott 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján került kiszámításra, és az arányban áll az általa az elsőfokú eljárásban kifejtett tényleges perbeli tevékenységgel, amelynek keretében 251 oldalnyi iratot dolgozott fel, és 101 oldal érdemi, írásbeli perfelvételi nyilatkozatot készített.

[9] Az I., a II. és az V. rendű felperesek a fellebbezésükben nem támadták az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet elutasító, valamint az I. és a II. rendű felperesek személyes költségmentessége folytán le nem rótt 945.000 forint illeték viselésére vonatkozó rendelkezéseit. Ezek a rendelkezések a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján fellebbezés hiányában elsőfokon jogerőre emelkedtek, ezért a Fővárosi Ítéltábla kizárólag az elsőfokú ítélet fellebbezett, a felpereseket elsőfokú perköltség, valamint az V. rendű felperest illeték megfizetésére kötelező rendelkezéseit bírálta felül.

[10] Az I., a II. és az V. rendű felperesek fellebbezése nem alapos.

[11] A másodfokú bíróságnak a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között elsősorban abban kellett döntenie, hogy van-e jogi lehetőség a pernyertes fél javára megítélt perköltség és a pervesztes felet terhelő eljárási illeték méltányosságból történő elengedésére vagy mérséklésére, valamint, hogy az I. és a II. rendű alperesek részére kamarai jogtanácsosi munkadíjként megítélt perköltség arányban áll-e az alperesek jogi képviselői által az elsőfokú eljárásban kifejtett tevékenységgel, és ehhez képest indokolt-e az alpereseknek megítélt elsőfokú perköltség mérséklése.

[12] Az Itv. 57.§ (1) bekezdés a)-zs) pontjai sorolják fel tételesen az illetékmentes eljárásokat, amelyek körébe a jelen per nem tartozik bele. Az Itv. nem ad lehetőséget az eljárási illeték méltányosságból történő elengedésére. Az Itv. 58. § (1) – (10) bekezdései határozzák meg az illeték mérséklésének eseteit, amely esetkörök egyike sem ad lehetőséget az illeték mérséklésére méltányosságból az V. rendű felperes hivatkozott körülmények - a fél anyagi, vagyoni, illetve családi viszonyai - alapján. Mivel az Itv. rendelkezései közjogi szabályok, azoktól eltérni csak a törvény kifejezett felhatalmazása alapján lehet, ilyen, eltérést engedélyező jogszabályi rendelkezés azonban nincs.

[13] Mindezekre tekintettel az V. rendű felperest terhelő eljárási illeték elengedésére vagy mérséklésére sem az Itv., sem a Pp. alapján nincs törvényes lehetőség. A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezés méltányossági szempontjait nem értékelhette erre vonatkozó jogszabályi felhatalmazás hiányában. Az V. rendű felperes vagyoni és jövedelmi viszonyai személyes költségkedvezmény engedélyezése iránti kérelem előterjesztése esetén, annak elbírálása során lettek volna értékelhetők. Az illeték elengedésére vagy mérséklésére lehetőséget adó jogszabályi rendelkezés hiányában az elsőfokú eljárásban teljes pervesztes V.

rendű felperes a Pp. 83.§ (1) bekezdése, 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a perindítása folytan felmerült és a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illetéket.

[14] Az I., a II. és az V. rendű felperesek az I. és a II. rendű alperesek kamarai jogtanácsosi munkadíjának fizetése alóli menetsülésük indokaként hivatkoztak arra, hogy a perre okot nem adtak. A sükségtelenül okozott perköltség vagy perköltségrész viselése körében a Pp. 86. § (1) bekezdése alapján azonban csak a perre okot nem adó, az az alperes mentesülhet a perköltség megfizetése alól, aki a perfelvételi szakban a vele szemben érvényesített jogot és kérelmet elismeri. A felperesek esetében az alperest a Pp. 86. § (1) bekezdése alapján megillető perköltségviselési kedvezmény alkalmazása nem merülhetett fel különös figyelemmel arra, hogy a felperes soha nem hivatkozhat eredményesen arra, hogy nem adott okot a perre. A felperes ugyanis mindig megfontolhatja, hogy indít-e pert vagy sem, és maga dönthet a per megindításáról.

[15] A felperesek fellebbezésükben nem jelöltek az I. és a II. rendű alperesek kamarai jogtanácsosi munkadíjának elengedése iránti fellebbezési kérelmük alapjául szolgáló jogszabályt. A Pp. perköltség viselésére vonatkozó szabályai között nincs olyan, amely lehetővé tenné a perköltségre jogosult fél perköltségének elengedését vagy mérséklését. A Pp. 110. § (3) bekezdése alapján a fellebbezés tartalma szerinti elbírálás során a Fővárosi Ítéltábla elsödlegeten arra utal, hogy R. 4. § (1) bekezdés a) pontja alapján alkalmazott 3. § (2) bekezdés a) illetve b) pontja szerint számított kamarai jogtanácsosi munkadíj mérséklésére a 3. § (6) bekezdése alapján indokolt esetben kerülhet sor akkor, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett jogtanácsosi tevékenységgel. Erre tekintettel az I. és a II. rendű alperesek jogi képviselőinek az elsőfokú eljárásban ténylegesen kifejtett kamarai jogtanácsosi tevékenységét kellett vizsgálnia és értékelnie a másodfokú bíróságnak. Arra is figyelemmel kellett lenni, hogy az alperesek perben állása nem önkéntes, hanem a felperesek perindítása folytán kényszerű volt. Ezért az I. és a II. rendű alperesek képviselői által kifejtett tényleges tevékenység költségeit a pervesztes I., II. és V. rendű felpereseknek kellett viselnie a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján.

[16] Rögzíti a Fővárosi Ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a pertárgy értékének alapul vételével helyesen állapította meg az I., a II. és az V. rendű felpereseket terhelő kamarai jogtanácsosi munkadíj összegét a R. 4.§ (1) bekezdés a) pontjának szerint alkalmazott 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján. Az alpereseket kamarai jogtanácsosi munkadíjként megillető perköltség összegének megállapítása szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy a kirendelt védői munkadíj összegét más, a jelen ügyre nem irányadó jogi norma milyen összegben állapítja meg, és azok a szempontok sem kerülhettek értékelésre, hogy a felperesek milyen igényt érvényesítettek a perben, és milyenek a vagyoni, illetve a szociális körülményeik.

[17] Az I. és a II. rendű alpereseket képviselő kamarai jogtanácsosok elsőfokú eljárásban kifejtett tényleges képviselési tevékenységével kapcsolatban az állapítható meg, hogy az ügyben két érdemi tárgyalásra került sor összesen három óra időtartamban, amelyen

az I. és a II. rendű alperesek képviselői részt vettek, azon érdemi perfelvételi nyilatkozatokat tettek. A felperesek a perben több, mint 200 oldal terjedelmű perfelvételi iratot nyújtottak be, összesen tizenegy esetben. Ezeket a beadványokat az I. és a II. rendű alperesek képviselőinek tanulmányozniuk, majd azokra reagálniuk kellett. Az I. és a II. rendű alperesek képviselőinek érdemi ellenkérelmet, viszontválasz iratot és két írásbeli észrevételt kellett előterjeszteni a Pp. rendelkezései és az elsőfokú bíróság felhívása alapján. Az ezekben a beadványaikban kimunkált perfelvételi nyilatkozataik alapján került sor az I., a II. és az V. rendű felperesek keresetének az elutasításra. Az I. rendű alperes mintegy 40 oldal, a II. rendű alperes pedig 101 oldal terjedelemben tett írásbeli nyilatkozatot a kilenc hónapon át tartó elsőfokú eljárás során. Mindezekkel a kamarai jogtanácsosi tevékenységekkel arányban áll az alperesek javára megítélt, még a pertárgyérték 4%-át sem elérő kamarai jogtanácsosi munkadíjak összege. Ezért a Fővárosi Ítéltábla nem találta indokoltnak az alperesek javára elsőfokú perköltségként megítélt kamarai jogtanácsosi munkadíj mérséklését a R. 3. § (6) bekezdésének alkalmazásával.

[18] A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett, a jogszabályoknak megfelelő rendelkezéseit a Pp. 389. §-a szerint alkalmazott Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[19] Az I., a II. és az V. rendű felperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felpereseket a II. rendű alperes kamarai jogtanácsosi munkadíjából álló másodfokú perköltség megfizetésére. A II. rendű alperest megillető kamarai jogtanácsosi munkadíj összegét a R. 4. § (1) bekezdése szerint alkalmazott 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg. Az V. rendű felperest a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére, az I. és a II. rendű felperesek személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetékről pedig a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján határozott úgy, hogy azt az állam viseli.

[20] A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatja az V. rendű felperest, hogy az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a fellebbezési és a kereseti illeték fizetése a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon esedékes, azt az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell külön felhívás nélkül megfizetnie. A megfizetés során a közleményben fel kell tüntetnie az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2024. február 29.

Dr. Lente Sándor s.k.

a tanács elnöke

Dr. Virág Csaba s.k.

előadó bíró

Dr. Csóka István s.k.

bíró